

Thánh Kinh Thần Học

(www.thanhkinhthanhoc.net)

Chung thời học của Hồi Giáo và trận chiến diệt chủng Do-thái

Lê Anh Huy

Tất cả chuyển động chính trị của loài người đều nằm trong chương trình của Đức Chúa Trời, được các tiên tri của Ngài báo trước và được ghi chép lại trong Thánh Kinh từ hàng nghìn năm trước.

Ta đã rao sự cuối cùng từ buổi đầu tiên, và đã nói từ thuở xưa những sự chưa làm nên. Ta phán rằng: Mưu của ta sẽ lập, và ta sẽ làm ra mọi sự ta đẹp ý. (Ê-sai 46:10)

Sách tiên tri Ê-xê-chi-ên ghi lại nhiều lời dự báo nghiêm trọng về Trung Đông trong những ngày sau rốt. Đặc biệt là cuộc chiến tranh diệt chủng Do-thái sẽ được liên minh quân sự Hồi Giáo và các thế lực ủng hộ nó thực hiện. Quan điểm **chung thời học** của phái Shi'a Hồi giáo ảnh hưởng nghiêm trọng lên tình hình chính trị của Trung Đông trong hiện tại và những ngày sắp tới.

I- Hai hệ phái của Hồi giáo - Sunni và Shi'a:

Trên bề mặt, thế giới Hồi Giáo là một khối thống nhất nhưng bên trong Hồi Giáo có một lịch sử nội chiến đẫm máu, điển hình là cuộc chiến tranh hệ phái^a giữa hai phái Sunni và Shi'a tại Iraq sau khi Hoa Kỳ lật đổ Saddam Hussein vào năm 2003 vẫn kéo dài cho đến nay.

Đại đa số tín đồ Hồi giáo trên thế giới theo phái Sunni và khoảng 10-15% theo phái Shi'a (còn gọi là Shi'ite, hay Shia). Sở dĩ có hai phái này vì có sự bất đồng về việc ai kế vị Mohammed. Sau khi Mohammed mất vào năm 632 AD, cộng đồng Hồi giáo lập Abu Bakr lên kế vị. Nhưng có một nhóm khác muốn lập Ali ibn Abi Talib, là anh em họ, và cũng là rể của Mohammed (tức là chồng của Fatima, con gái của Mohammed). Nhóm ủng hộ Ali xem Abu Bakr và hai vị Caliph (tiếng Ả Rập có nghĩa là người kế thừa) thứ hai và thứ ba là Umar và Uthman là bất hợp lệ. Họ lập mưu ám sát Caliph Uthman vào năm 656 AD và đưa Ali lên thay. Chính Ali cũng bị ám sát vào năm 661 AD và các con của ông là Hassan và Hussein bị tử trận tuần tự vào các năm 670 AD và 680 AD vì chiến tranh với các Caliph của phái Sunni. Phe ủng hộ Ali được gọi là Shi'a - có nghĩa là "các người ủng hộ Ali." Còn phe Sunni là phe "ủng hộ truyền thống của Tiên Tri Mohammed." Hai nhánh này đều tin vào Quran (lời của Allah) và Hadiths (lời và việc của Mohammed). Tuy nhiên nhóm Sunni chỉ tin vào Mohammed là người được vị trí lãnh đạo thuộc linh cao nhất và không có ai bằng cả. Còn nhóm Shi'a, ngoài niềm tin vào Mohammed còn tin vào Imam, là lãnh đạo thuộc linh và chính trị, trong đó Ali ibn Abi Talib được xem là Imam thứ nhất. Do đó, Hadith của phái Shi'a có thêm lời và việc của các Imam nữa.

Dù có một số dị biệt, cả hai phái có một mẫu số chung: **sự thù hận Do-thái** và **tham vọng Hồi Giáo hóa toàn thế giới bằng vũ lực** (hay Jihad). Quran viết về Jihad như sau:

"Này tín nhân! Hãy chống lại kẻ chẳng tin ở gần người và cho chúng nếm mùi cứng rắn của người; và người biết rằng Allah ở cùng với những kẻ chống lại sự ác." (Sura 9.123)

Căn cứ vào câu trên, việc làm của các tổ chức Jihad (trong đó có Al Qaeda) là đúng với tinh thần Hồi Giáo bản gốc^b, trái với truyền thông Tây phương cho họ là Hồi Giáo cực đoan^c. Riêng đối với người Do-thái và Cơ-đốc nhân, Hồi Giáo bản gốc có chủ trương quyết liệt như sau:

"Này tín nhân! Đừng làm bạn với người Do-thái và Cơ-đốc nhân; họ là bạn của nhau, và để có ai trong số các người làm bạn với họ thì người đó là một với họ; chắc chắn Allah không hướng dẫn người không công nghĩa." (Sura 5.51)

Vì tinh thần này, hầu hết các xã hội Hồi giáo không chấp nhận một tôn giáo khác nào hết. Các quốc gia Hồi giáo cấm đoán, bắt bớ, giết hại Đạo Chúa trong khi tại các quốc gia khác, nơi có sự tách biệt giữa chính thể và tôn giáo^d rõ ràng, Hồi Giáo được đãi ngộ bình đẳng với các tôn giáo khác, trong đó có Đạo Chúa. Người Hồi Giáo, nhất là Hồi Giáo tại Trung Đông, thù ghét người Do-thái cực độ. Mới gần đây, trong khi Do-thái đang có chiến tranh với Hezbollah, phó thủ lãnh Al Qaeda (theo Sunni) là Ayman al-Zawahiri, trên đài truyền hình Ả-rập, kêu gọi các lực lượng Hồi Giáo trên thế giới thống nhất chống lại kẻ thù chung Do-thái [1]. Cũng rất gần đây, Tổng thống Iran (Shi'a chiếm đa số) là Mahmoud Ahmadinejad kêu gọi xoá tên nước Do-thái ra khỏi bản đồ thế giới [2]. Ahmadinejad có tham vọng toàn cầu, là người chống Do-thái điên loạn, ngang hàng với Hitler. Ahmadinejad cho rằng cuộc hỏa thiêu tập thể^e người Do-thái do Đức Quốc Xã thi hành vào Thế Chiến Thứ Hai là chuyện huyền.

Iran là nước Hồi Giáo đang khuếch trương chương trình vũ khí hạt nhân để đe dọa Do-thái và các nước phương Tây. Các nước Hồi Giáo cấy tinh thần sát Do-thái [3] ngay cả trong trẻ em. Trong một buổi truyền hình tại Ả-rập Saudi (Sunni chiếm đa số, là quê hương của Osama bin Laden, thủ lãnh Al Qaeda), một em bé mới **ba tuổi** nói em không thích người Do-thái bởi vì họ là "*khỉ và heo*" [4]. Do vậy, tinh thần Jihad là mẫu số chung vô cùng hữu hiệu để thống nhất thế giới Hồi Giáo.

II- Sự trở lại của Imam thứ 12:

Trong niềm tin của phái Shi'a, Imam thứ 12 là Imam quan trọng nhất vì ông còn được xem là "Đấng Cứu Thế" (Mahdi). Imam thứ 12 có tên là Muhammad ibn Hasan ibn Ali, sinh vào năm 868. Cha của ông là Hasan Al-askari là Imam thứ 11. Người Shi'a tin rằng Muhammad ibn Hasan ibn Ali được Allah che dấu từ khi sinh ra cho đến ngày hôm nay để đem lại công lý và hoà bình cho nhân loại trong những ngày cuối cùng của thế gian. Trong một ngày sắp đến, Imam thứ 12 sẽ tái xuất hiện cùng với Isa (tức là Jesus). Quan niệm chung thời của Hồi Giáo về sự trở lại của Imam thứ 12 na ná như đức tin của Cơ-đốc nhân về sự trở lại của Đấng Christ để trị vì thế giới một ngàn năm trước khi tạo dựng trời mới và đất mới. Chung thời học Hồi Giáo này cho Cơ-đốc nhân thêm một bằng chứng nữa về sự bất chước thô kệch của Satan về công việc của Đức Chúa Trời [5].

(Trong khi đó, phái Sunni không tin Muhammad ibn Hasan ibn Ali là Đấng Cứu Thế. Thật ra họ không tin rằng Muhammad ibn Hasan ibn Ali hiện hữu vì Imam thứ 11 mất lúc 28 tuổi và không có con kế tự. Phái Sunni không có quan niệm về chung thời như phái Shi'a. Phái Shi'a còn đi xa hơn với tham vọng Hồi Giáo hóa toàn cầu trong việc lót đường cho sự "tái lâm" của Imam thứ 12.)

Quan điểm chung thời học của phái Shi'a ảnh hưởng không ít lên đường lối chính trị của Mahmoud Ahmadinejad, tổng thống của Iran (Shi'a chiếm đa số). Mahmoud Ahmadinejad là một tín đồ Shi'a rất sùng đạo và có niềm tin chung thời tuyệt đối. Ông tin rằng Imam thứ

12 sẽ đến trong vòng 2 năm. Trong một diễn văn tại Liên Hiệp Quốc vào ngày 17 tháng 9 năm 2005, tổng thống Iran kêu gọi sự trở lại của Imam thứ 12 như sau:

"Sự hứa hẹn tối hậu của tất cả các tôn giáo thần tính sẽ được trọn với sự xuất hiện của một con người toàn hảo [tức là Imam thứ 12], là đấng kế thừa của tất cả các tiên tri. Ngài sẽ hướng dẫn thế giới tới một tình trạng công bình và hoà bình tuyệt đối. Ôi Ngài ơi, tôi cầu xin Ngài [tức là Allah] đem đấng được hứa [tức là Imam] đến nhanh chóng."

Tín đồ Shi'a tin rằng thế giới càng hỗn loạn thì sự trở lại của Imam càng nhanh chóng hơn. Vì vậy tất cả công việc của Ahmadineja đều hướng về sự chuẩn bị cho sự trở lại đó, kể cả việc tạo náo loạn trên thế giới. Sự náo loạn này đang xảy ra vì chương trình vũ khí hạt nhân của Iran. Khi đầu đạn hạt nhân của Iran trong tư thế tấn công Do-thái bất kỳ lúc nào, rất có thể Do-thái sẽ tấn công trước theo như lời của cựu thủ tướng Do-thái là Benjamin Netanyahu cho dù không có quốc gia đồng minh nào hỗ trợ [6]. Cho tới ngày hôm nay, Do-thái là quốc gia duy nhất tại Trung Đông có vũ khí hạt nhân. Chiến tranh hạt nhân vì vậy có thể xảy ra tại Trung Đông và có thể lan tràn ra khắp thế giới. Tuy nhiên, chiến tranh là điều Ahmadinejad không quan tâm cho bằng thế giới trở nên náo loạn, càng náo loạn chừng nào thì sự trở lại của Imam thứ 12 càng nhanh hơn chừng nấy.

III- Thế chiến Gót và Ma-gốc:

Tất cả những gì xảy ra tại Trung Đông nói riêng và trên thế giới nói chung hiện nay: từ tình thần hận thù Do-thái của khối Hồi Giáo, đến chương trình vũ khí hạt nhân của Iran, đến phong trào khủng bố Hồi giáo quốc tế dẫn đầu bởi Al Qaeda, đều chỉ về cuộc chiến tranh Gót và Ma-gốc mà Ê-xê-chi-ên đã tiên tri cách đây trên 2,500 năm:

"Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy xây mặt lại cùng Gót ở đất Ma-gốc là vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, mà nói tiên tri nghịch cùng người. Người khác nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi Gót, vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, này, ta nghịch cùng người. Ta sẽ quay người lại, đặt những móc trong hàm người, khiến người ra khỏi bờ cõi mình, người và cả đạo binh người, ngựa cùng người cỡi ngựa, hết thảy đều mặc áo chiến, hiệp làm cơ binh đông lắm, mang những thuẫn lớn thuẫn nhỏ, và hết thảy đều cầm gươm. Những lính chiến của Phe-rơ-sơ, Cút, và Phút sẽ ở cùng chúng nó, hết thảy đều mang thuẫn và đội mũ trụ. Gô-me và hết thảy quân đội nó, nhà Tô-ga-ma ở phía cực Bắc với hết thảy bè đảng nó, tức là những dân sẽ phụ về người." (Ê-xê-chi-ên 38:1-6)

Trong cuộc chiến tranh xâu xé Do-thái này có các nước sau đây dự phần:

Tên xưa	Tên nay
Magog	Kazakhstan, Kirghizia, Uzbekistan, Turkmenistan, and Tajikistan
Rosh*	Russia*
Meschech	Turkey
Tubal	Turkey
Persia	Iran
Cush	Sudan
Put	Libya
Gomer	Turkey
Beth-togarmah	Turkey

và một số nước khác nữa. Các bản dịch Thánh Kinh tiếng Anh đồng ý về tất cả các nước (tên xưa) ngoại trừ "nước" Rô-sơ (Rosh). Có hai cách dịch về chữ Rosh: 1- Rosh là tên riêng chỉ về nước Nga, 2- Rosh là tính từ có nghĩa là "chief" (có nghĩa là trưởng). Như vậy Ê-xê-chi-ên 38:2 có thể được dịch qua hai cách như sau:

1- Rosh là danh từ riêng chỉ về nước Nga:

"Son of man, set thy face toward Gog, of the land of Magog, the prince of Rosh, Meshech, and Tubal, and prophesy against him" (New American Standard Bible) hay *"Hỡi con người, hãy xây mặt lại cùng Gót ở đất Ma-gốc là vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, mà nói tiên tri nghịch cùng người."* (Bản dịch "Phan Khôi")

2- Rosh là tính từ có nghĩa là chief (hay trưởng):

"Son of man, set thy face against Gog, the land of Magog, the chief prince of Meshech and Tubal, and prophesy against him" (King James) hay *"Hỡi con người, hãy xây mặt lại cùng Gót ở đất Ma-gốc là vua trưởng của Mê-siéc, và Tu-banh, mà nói tiên tri nghịch cùng người."*

Vì nghĩa của chữ Rosh không rõ, nên chúng ta không thể khẳng định là có một nước gọi là Rosh (mà các nhà giải kinh cho rằng là nước Nga) tham dự thể chiến này. Từ các tên xưa, các nhà giải kinh, sử học, khảo cổ học, v.v. nghiên cứu, suy diễn và lập ra bản tương quan giữa tên xưa và nay như trên. Có một điều chúng ta thấy rất rõ là Hồi giáo chiếm đa số trong các nước tham chiến có tên trong danh sách trên. Có nước Hồi Giáo nằm trong khối Ả-rập (nói tiếng Arabic) như Sudan và Lybia; có nước phi Ả-rập như Iran, Turkey, Kazakhstan, Kirghizia, Uzbekistan, Turkmenistan, and Tajikistan; có nước mà hệ phái Shi'a chiếm đa số như Iran, có nước phái Sunni chiếm đa số như Turkey. Còn "nhiều dân" khác có thể là các quốc gia chưa/không nhận Hồi giáo là quốc giáo. Việc chúng ta không không rõ chữ Rosh là tính từ (trưởng) hay tên riêng (nước Nga) không loại trừ nước Nga là một nước tham chiến. Rất có thể Nga-xô tham gia vào hay ngay cả lãnh đạo cuộc thể chiến chống Do-thái này vì hai lý do sau đây:

1- Từ trước đến nay, Nga-xô có quan hệ ngoại giao thân mật với Iran, là nước ủng hộ nhiều nhóm khủng bố Hồi giáo như Hezbollah và Hamas [7]. Từ việc Do-thái "bút dây" Hamas và

Hezbollah mới đây sẽ động đến Iran và Syria là hai nước ủng hộ chúng và từ đó "động đến rừng" Nga-xô.

2- Thế giới, đặc biệt là Hoa Kỳ đang quan ngại việc Nga-xô dưới sự lãnh đạo của Putin đang trở về chính thể độc tài như liên bang Xô-viết cũ. Nếu chuyện này xảy ra, Nga-xô phải xây dựng cho riêng mình một đế quốc mới. Đế quốc đó không gì hơn là Trung đông là vựa dầu của thế giới. Nga-xô là một nước có dự trữ dầu hoả nhiều nhất trên thế giới, nhưng không khai thác dễ dàng như tại Trung đông. Nằm vựa dầu là nắm chìa khóa cho việc phát triển kinh tế và quân sự của cả thế giới khi loài người chưa tìm ra nguồn nhiên liệu mới.

Do vậy, rất có thể Nga-xô tham gia vào trận xâu xé Do-thái này mặc dù Thánh Kinh không nói rõ.

Tuy nhiên, các hoạt động đe dọa chính trị và quân sự của khối Hồi Giáo đối với Do-thái hiện nay **không trực tiếp** dẫn tới thế chiến Gót và Ma-gốc vì Do-thái hiện nay đang cực lực đề phòng, trong khi tình trạng của Do-thái trước chiến tranh Gót và Ma-gốc là thanh bình. Ê-xê-chi-ên diễn tả tình trạng đó như sau:

*Người sẽ nói rằng: Ta sẽ đi đến đất có làng [tức là nước Do-thái] **không có thành quách**, ta sẽ đến cùng những dân **yên lặng, an ổn**, hết thầy ở trong những nơi **không có tường, không then** và **không cửa**. (Ê-xê-chi-ên 38:11)*

Do vậy, chúng tôi tin rằng sự việc Iran đang đe dọa Do-thái bằng vũ khí hạt nhân hiện nay sẽ dẫn tới một hòa ước cho vùng Trung Đông do thế giới dàn xếp, hoặc sẽ dẫn tới một cuộc chiến tranh khác giữa Do-thái và Iran, trước khi hòa ước đó được ký kết. Hòa ước này sẽ có những yếu tố quan trọng khiến Do-thái lầm lẫn tin rằng sự thù địch từ phía Hồi Giáo kể từ năm 1948 thật sự chấm dứt. Với sự tin tưởng đó, Do-thái sẽ lơ là cảnh giác, lo nỗ lực xây dựng kinh tế. Trong tình trạng thanh bình giả tạo đó của Do-thái, khối Hồi Giáo sẽ tấn công Do-thái một cách bất ngờ với quyết tâm, một lần đủ cả, xoá tan đất nước Do-thái khỏi bản đồ thế giới.

IV- Kết luận:

Với quan điểm chung thời học được trình bày trên đây của Hồi Giáo, Iran đang dẫn đầu trong việc quyết tâm dọn đường cho sự trở lại của Imam 12. Tất cả những sôi động thời sự hiện nay tại Trung Đông đang từng bước dẫn tới chiến tranh Gót và Ma-gốc mà trong đó khối Hồi Giáo sẽ tấn công Do-thái một cách bất ngờ. Mưu ác này được Đức Chúa Trời cho phép xảy ra trong chương trình của Ngài, vì Ngài sẽ dùng chiến tranh Gót và Ma-gốc để thức tỉnh dân Do-thái:

"Ta sẽ tỏ danh thánh ta ra giữa dân Y-sơ-ra-ên ta, và ta không để cho nói phạm đến danh thánh ta nữa" (Ê-xê-chi-ên 39:7)

và để cho nhân loại biết Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác, của Gia-cốp:

*"Thật vậy, trong những ngày sau rốt, ta sẽ **khiến người** [khối Hồi giáo] đi đánh đất ta, hầu cho **các dân tộc học mà nhìn biết ta, khi ta sẽ được tỏ ra thánh bởi người trước mắt chúng nó**" (Ê-xê-chi-ên 38:16).*

Lê Anh Huy

Ngày 27, tháng 11, năm 2006

Tài liệu tham khảo:

- 1- CNN, "Al Qaeda calls on Muslims to fight Israel,"
<http://www.cnn.com/2006/WORLD/meast/07/27/zawahiri.tape/index.html>
- 2- CNN, "Iranian leader: Wipe out Israel,"
<http://www.cnn.com/2005/WORLD/meast/10/26/ahmadinejad/>
- 3- Lê Anh Huy và Huỳnh Christian Timothy, "Tinh thần bài Do-thái,"
<http://thanhkinhthanhoc.net/tkth/?q=node/26>
- 4- FOXNEWS, "Saudi Broadcasts Promote Anti-Semitism, Martyrdom," <http://www.foxnews.com/story/0,2933,55321,00.html>
- 5- Lê Anh Huy, "Vấn đề độc thần," <http://thanhkinhthanhoc.net/tkth/?q=node/40>
- 6- CNN, Glenn Beck: Interview with Benjamin Netanyahu,
<http://transcripts.cnn.com/TRANSCRIPTS/0611/17/gb.01.html>
- 7- Lê Anh Huy và Huỳnh Christian Timothy, "Khủng hoảng tại Trung Đông sẽ đi về đâu?"
<http://thanhkinhthanhoc.net/tkth/?q=node/169>

Ngữ vựng:

- a- Chiến tranh hệ phái: Sectarian war
- b- Hồi Giáo bản gốc: Islamic fundamentalist
- c- Hồi Giáo cực đoan: Islamic extremist
- d- Tách biệt tôn giáo và chính thể: Church and State separation
- e- Hỏa thiêu tập thể: Holocaust
- f- Tấn công trước: Pre-emptive strike